

31975L0106

15.2.1975

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 42/1

DYREKTYWA RADY
z dnia 19 grudnia 1974 r.
w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do objętościowego
uzupełniania niektórych płynów w opakowaniach jednostkowych

(75/106/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w większości Państw Członkowskich warunki konfekcjonowania w celu sprzedaży płynów w opakowaniach jednostkowych stanowią przedmiot bezwzględnie obowiązujących przepisów prawnych, różniących się między poszczególnymi Państwami Członkowskimi, co stwarza barierę w rozwoju handlu dotyczącego takich opakowań jednostkowych; powinno nastąpić zbliżenie przedmiotowych przepisów;

w celu umożliwienia prawidłowego informowania konsumentów powinien zostać określony sposób oznaczania na danym opakowaniu jednostkowym nominalnej objętości płynu znajdującego się w tym opakowaniu;

niezbędne jest również szczegółowe określenie granicy dopuszczalnych błędów dotyczących zawartości opakowań jednostkowych oraz zdefiniowanie metody odniesienia umożliwiającej sprawowanie kontroli w tym zakresie, która stanowiłaby zarazem prosty sposób zagwarantowania zgodności danych opakowań z właściwymi przepisami;

niezbędne jest ograniczenie, na ile jest to możliwe, objętości zawartości danego produktu, które są zbyt zbliżone do innych objętości jednostkowych tego samego produktu, mogąc w konsekwencji wprowadzić konsumenta w błąd; mając jednak na względzie ogromne zapasy opakowań jednostkowych w państwach Wspólnoty, redukcja taka może być wprowadzana w życie jedynie stopniowo;

dyrektywa Rady nr 71/316/EWG ⁽³⁾ z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia ⁽⁴⁾, stanowi w art. 16, iż harmonizacja wymagań w zakresie wprowadzania do obrotu niektórych produktów, w szczególności w odniesieniu do ustalania, odmierzania i oznaczania ilości produktu w opakowaniach jednostkowych, może być przedmiotem uregulowania szczegółowych dyrektyw;

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 2.6.1972, str. 35.

⁽²⁾ Dz.U. C 123 z 27.11.1972, str. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 14.

ponieważ zbyt szybka zmiana w zakresie metod określania ilości przewidzianych w ustawodawstwie krajowym oraz organizacji nowych systemów kontroli, jak również przyjęcie nowego systemu miar stanowiłyby trudność dla niektórych Państw Członkowskich, w odniesieniu do tych Państw Członkowskich powinien zostać ustanowiony okres przejściowy; rozwiązanie to nie powinno jednakże wpływać hamująco na wewnątrzspółnotowy handel w zakresie danych produktów ani utrudniać wykonania niniejszej dyrektywy w innych Państwach Członkowskich,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa odnosi się do opakowań jednostkowych zawierających produkty płynne wymienione w wykazie stanowiącym załącznik III, odmierzane według miar objętości do celów sprzedaży w jednostkowych ilościach od 0,05 litra do pięciu litrów włącznie.

Artykuł 2

1. Termin „opakowanie jednostkowe” w rozumieniu niniejszej dyrektywy oznacza połączenie produktu oraz jednostkowego opakowania, w którym został on zapakowany.

2. Produkt jest opakowany jednostkowo, jeśli bez obecności nabywcy jest umieszczony w jakimkolwiek opakowaniu, a ilość produktu zawarta w opakowaniu ma z góry określoną wartość i nie może ulec zmianie bez modyfikacji tego opakowania.

Artykuł 3

1. Opakowaniami jednostkowymi, na których może być umieszczany znak EWG, wyszczególnionymi w załączniku I ppkt 3.3, są opakowania spełniające wymogi określone w załącznikach I i III.

2. Wymienione opakowania podlegają kontroli metrologicznej zgodnie z warunkami określonymi w załączniku I pkt 5 oraz w załączniku II.

Artykuł 4

1. Wszystkie opakowania jednostkowe określone w art. 3 muszą, zgodnie z załącznikiem I, posiadać oznaczenie objętości płynu, zwane „nominalną objętością zawartości”, którą muszą zawierać.

2. W odniesieniu do takich opakowań jednostkowych dopuszcza się jedynie stosowanie nominalnych objętości zawartości wskazanych w załączniku III.

3. Do czasu upływu okresu przejściowego, w trakcie którego na obszarze Wspólnoty zezwala się na stosowanie jednostek miar obowiązujących w Brytyjskiej Wspólnocie Narodów wyszczególnionych w załączniku II do dyrektywy Rady nr 71/354/EWG⁽¹⁾ z dnia 18 października 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do jednostek miar, ostatnio zmienionej Aktem Przystąpienia, oznaczeniu nominalnej objętości zawartości wyrażonemu w jednostkach miar SI, zgodnie z ppkt 3.1 załącznika I do niniejszej dyrektywy, towarzyszy na terytorium Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, jeżeli państwa te wyrażą takie życzenie, oznaczenie nominalnej objętości zawartości wyrażone w równoważnych jednostkach miar obowiązujących w Brytyjskiej Wspólnocie Narodów, o ile są one wymienione w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie nie mogą odmówić, zakazać lub ograniczyć wprowadzania do obrotu opakowań jednostkowych, które spełniają wymogi ustanowione w niniejszej dyrektywie i badania w niej przewidziane, z powodów dotyczących ich objętości, ustalenia takiej objętości oraz metod, za pomocą których zostały sprawdzone.

Artykuł 6

Poprawki niezbędne dla dostosowania załączników I i II do niniejszej dyrektywy do wymogów postępu technicznego będą wprowadzane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 i 19 dyrektywy Rady 71/316/EWG.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie osiemnastu miesięcy od jej ogłoszenia oraz niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 Belgia, Irlandia, Niderlandy oraz Zjednoczone Królestwo mogą odroczyć wprowadzenie w życie niniejszej dyrektywy oraz załączników najpóźniej do dnia 31 grudnia 1979 r.

3. W okresie, w którym niniejsza dyrektywa nie jest stosowana w danym Państwie Członkowskim, to Państwo Członkowskie nie wprowadzi bardziej restrykcyjnych środków kontroli dotyczących ilości produktu zawartej w opakowaniach jednostkowych, objętych przepisami niniejszej dyrektywy, pochodzących z innych Państw Członkowskich, niż normy obowiązujące w chwili przyjęcia dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 243 z 29.10.1971, str. 29.

4. W tym samym okresie Państwa Członkowskie, które wprowadziły w życie dyrektywę, przyjmą te opakowania jednostkowe pochodzące z Państw Członkowskich korzystających z odstępstwa określonego w ust. 2 niniejszego artykułu, które spełniają przepisy załącznika I pkt 1 oraz załącznika III do niniejszej dyrektywy, nawet jeśli nie posiadają one oznaczenia EWG określonego w ppkt 3.3 załącznika I, na tych samych zasadach i warunkach, jakie dotyczą opakowań spełniających wszystkie warunki określone w niniejszej dyrektywie.

5. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1974 r.

W imieniu Rady
J.P. FOURCADE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. CELE

Opakowania jednostkowe, objęte przepisami niniejszej dyrektywy, powinny być wytwarzane w taki sposób, aby kompletne opakowania spełniały następujące wymogi:

- 1.1. rzeczywista objętość zawartości nie powinna być średnio mniejsza niż nominalna objętość zawartości;
- 1.2. udział opakowań jednostkowych o ujemnym odchyleniu objętości zawartości większym niż dopuszczalny poziom ujemnego odchylenia ustanowiony w ppkt 2.4 powinien być w danej partii opakowań na tyle mały, aby całe partie opakowań spełniały wymogi badań określonych w załączniku II;
- 1.3. na żadnym opakowaniu indywidualnym o ujemnym odchyleniu objętości zawartości większym niż dwukrotny dopuszczalny poziom ujemnego odchylenia określony w ppkt 2.4 nie może zostać umieszczony znak EWG określony w ppkt 3.3.

2. DEFINICJE I PRZEPISY PODSTAWOWE

- 2.1. Za nominalną objętość zawartości opakowania jednostkowego uważa się objętość wskazaną na opakowaniu, tj. objętość płynu, którą dane opakowanie powinno zawierać.
- 2.2. Za rzeczywistą objętość zawartości opakowania jednostkowego uważa się objętość płynu faktycznie znajdującą się w danym opakowaniu. We wszystkich działaniach kontrolnych wartość określająca rzeczywistą objętość zawartości powinna być mierzona lub skorygowana do temperatury 20 °C.
- 2.3. Za ujemne odchylenie uważa się wielkość, o którą rzeczywista objętość zawartości jest mniejsza od nominalnej zawartości objętości danego opakowania jednostkowego.
- 2.4. Dopuszczalny poziom ujemnego odchylenia ustalany jest według następującej tabeli:

Nominalna objętość zawartości V_n w mililitrach	Dopuszczalne odchylenie ujemne	
	w % V_n	w mililitrach
50 – 100	—	4,5
100 – 200	4,5	—
200 – 300	—	9
300 – 500	3	—
500 – 1 000	—	15
1 000 – 5 000	1,5	—

3. NAPISY I OZNACZENIA

Na wszystkich opakowaniach jednostkowych wytwarzanych zgodnie z niniejszą dyrektywą powinny znajdować się następujące oznaczenia umieszczone w taki sposób, aby były nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne na danym opakowaniu jednostkowym w normalnych warunkach konfekcjonowania:

- 3.1. nominalna objętość zawartości wyrażona w litrach, centylitrach lub mililitrach i oznaczona cyframi o minimalnej wysokości 6 mm w przypadku, gdy nominalna objętość zawartości jest większa niż 100 cl, o wysokości 4 mm, jeśli jest mniejsza niż 100 cl a większa niż 20 cl, oraz o wysokości 3 mm jeśli jest równa 20 cl lub mniejsza, po której następuje symbol zastosowanej jednostki miary lub, w miarę potrzeb, nazwa danej jednostki miary, zgodnie z dyrektywą Rady 71/354/EWG;

do zakończenia okresu przejściowego, w trakcie którego dozwolone jest stosowanie we Wspólnocie jednostek miar obowiązujących w Brytyjskiej Wspólnocie Narodów wyszczególnionych w załączniku II dyrektywy Rady nr 71/354/EWG, oznaczeniu nominalnej objętości zawartości, wyrażonej zgodnie z przepisami poprzedniego akapitu w jednostkach układu SI, może towarzyszyć równoważna wartość wyrażona w jednostkach miar obowiązujących w Brytyjskiej Wspólnocie Narodów, obliczona na podstawie następujących przeliczników:

jeden mililitr = 0,0352 uncji płynu

jeden litr = 1,760 pinty lub 0,220 galonu

Państwa Członkowskie mogą, jeśli uznają to za stosowane, nalegać na umieszczanie tych drugich oznaczeń na produktach przeznaczonych do sprzedaży na ich własnym terytorium;

- 3.2. oznaczenie lub napis umożliwiające właściwym władzom identyfikację jednostki pakującej lub osoby odpowiedzialnej za pakowanie albo importera mającego siedzibę na terytorium Wspólnoty;
- 3.3. mała litera „e” najmniej wysokości co najmniej 3 mm, umieszczona w tym samym polu widoczności, co oznaczenie nominalnej objętości zawartości, wskazująca, że dane opakowanie jednostkowe spełnia wymogi niniejszej dyrektywy.

Litera ta powinna mieć formę pokazaną na rysunku umieszczonym w załączniku II sekcja 3 do dyrektywy Rady nr 71/316/EWG.

Artykuł 12 wymienionej dyrektywy stosuje się *mutatis mutandis*.

Jednakże jeśli dane opakowanie stanowi pojemnik pomiarowy, który spełnia wymogi odpowiedniej dyrektywy oraz jeśli oznaczenie jego nominalnej objętości jest widoczne w normalnych warunkach konfekcjonowania danego opakowania jednostkowego, do celów niniejszej dyrektywy oznaczenie nominalnej objętości zawartości takiego opakowania jednostkowego zgodnie z wymogami określonymi w ppkt 3.1 nie jest konieczne.

Powyższe odstępstwo nie ma jednakże zastosowania w przypadku, gdy nominalna objętość opakowania jednostkowego różni się o ilość maksymalnie 0,05 litra od innej nominalnej objętości przewidzianej w załączniku III w odniesieniu do tej samej kategorii produktów.

4. ODPOWIEDZIALNOŚĆ PAKUJĄCEGO LUB IMPORTERA

Odpowiedzialność z tytułu pomiaru i kontroli ilości płynu zawartego w danym opakowaniu jednostkowym, zwanej „rzeczywistą objętością zawartości”, spoczywa na pakującym. Odmierzanie lub kontrola powinny być przeprowadzane przy pomocy zalegalizowanego przyrządu pomiarowego odpowiedniego do dokonania niezbędnych operacji w tym zakresie.

Kontrola może być przeprowadzana poprzez pobieranie próbek.

W przypadku gdy rzeczywista objętość zawartości nie zostanie zmierzona, kontrola przeprowadzana przez jednostkę pakującą powinna być zorganizowana w taki sposób, aby skutecznie zagwarantować nominalną objętość wymienionej zawartości.

Warunek ten uważa się za spełniony, jeśli pakujący przeprowadza kontrole produkcji zgodnie z procedurami uznanymi przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego oraz jeśli zachowuje on do dyspozycji tych władz dokumenty zawierające wyniki takich kontroli w celu poświadczenia, iż kontrole wraz z dokonanymi na podstawie ich wyników niezbędnymi korektami i dostosowaniami, zostały przeprowadzone w sposób właściwy i dokładny.

Jedną z wielu metod spełnienia wymogów pomiarowych i kontrolnych jest stosowanie przy wytwarzaniu opakowań jednostkowych pojemnika pomiarowego typu określonego w odpowiedniej dyrektywie, napełnianego zgodnie z warunkami tej dyrektywy oraz dyrektywy w sprawie butelek o określonej pojemności.

5. KONTROLE, KTÓRE POWINNY BYĆ PRZEPROWADZANE PRZEZ WŁAŚCIWE WŁADZE W LOKALU JEDNOSTKI PAKUJĄCEJ LUB IMPORTERA

Kontrole mające na celu zagwarantowanie, iż opakowania jednostkowe są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, będą przeprowadzane przez właściwe władze Państw Członkowskich metodą pobierania próbek kontrolnych w lokalu jednostki pakującej lub, jeśli rozwiązanie takie nie jest możliwe do zastosowania, w lokalu importera lub jego agenta mającego siedzibę na terytorium Wspólnoty.

Takie statystyczne kontrole przy pomocy pobieranych próbek przeprowadza się zgodnie z uznanymi metodami kontroli dopuszczalnej jakości. Ich skuteczność powinna być porównywalna do skuteczności metody odniesienia określonej w załączniku II.

6. INNE KONTROLE PRZEPROWADZANE PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY

Niniejsza dyrektywa nie wyklucza innych kontroli, które mogą być przeprowadzane przez właściwe władze Państw Członkowskich w trakcie handlu, w szczególności do celów sprawdzenia, czy określone opakowania jednostkowe spełniają wymogi niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK II

Niniejszy załącznik ustanawia procedury metody odniesienia dla kontroli statystycznej poszczególnych partii opakowań jednostkowych w celu spełnienia wymogów art. 3 oraz pkt 5 załącznika I niniejszej dyrektywy.

Wymieniona kontrola opiera się na normie ISO nr 2859 dotyczącej metod badania według poszczególnych cech, przyjmując dopuszczalny poziom jakości w wysokości 2,5 %. Poziom pobierania próbek odpowiada poziomowi II tego standardu odnośnie do badań nieniszczących oraz poziomowi S 3 odnośnie do badań niszczących.

1. WYMOGI ODNOSZĄCE SIĘ DO POMIARU RZECZYWISTEJ OBJĘTOŚCI ZAWARTOŚCI OPAKOWAŃ JEDNOSTKOWYCH

Rzeczywista objętość zawartości opakowań jednostkowych może być mierzona bezpośrednio za pomocą wolumetrycznych przyrządów pomiarowych lub w sposób pośredni poprzez ważenie i mierzenie gęstości.

Niezależnie od zastosowanej metody błąd pomiaru rzeczywistej objętości zawartości opakowania jednostkowego nie powinien przewyższyć jednej piątej części dopuszczalnego ujemnego odchylenia dla nominalnej objętości zawartości danego opakowania jednostkowego. Procedura pomiaru rzeczywistej objętości zawartości opakowania jednostkowego może być przedmiotem przepisów krajowych w każdym Państwie Członkowskim.

2. WYMOGI DOTYCZĄCE KONTROLI POSZCZEGÓLNYCH PARTII OPAKOWAŃ JEDNOSTKOWYCH

Kontrola opakowań jednostkowych jest przeprowadzana metodą pobierania próbek i składa się z dwóch części:

- kontroli rzeczywistej objętości zawartości każdego opakowania jednostkowego w próbce,
- dodatkowej kontroli średniej rzeczywistej objętości zawartości wszystkich opakowań jednostkowych w próbce.

Dana partia opakowań jednostkowych jest uważana za spełniającą wymogi, jeśli wyniki obydwu tych kontroli spełniają kryteria dopuszczalności.

W odniesieniu do każdej z wymienionych części kontroli istnieją dwa tryby pobierania próbek:

- jeden w zakresie badań nieniszczących, tj. takich, które nie wiążą się z otwarciem opakowania,
- drugi w zakresie badań niszczących, tj. takich, które wiążą się z otwarciem lub zniszczeniem opakowania.

Ze względów ekonomicznych i praktycznych, stosowanie drugiego trybu powinno być ograniczone do absolutnie niezbędnego minimum. Tryb ten jest także mniej efektywny niż pierwszy.

Badania niszczące powinny, więc być stosowane jedynie wtedy, gdy zastosowanie badań nieniszczących jest niewykonalne. Zasadniczo nie powinny być one stosowane w odniesieniu do partii opakowań obejmujących mniej niż 100 jednostek.

2.1. Skład partii towaru

- 2.1.1. Partia towaru mająca zostać poddana kontroli powinna składać się z opakowań jednostkowych tego samego typu i pochodzić z tej samej partii produkcyjnej.

- 2.1.2. W sytuacji, gdy opakowania jednostkowe są kontrolowane na końcu linii do pakowania, liczba opakowań jednostkowych w każdej partii powinna być równa maksymalnej produkcji godzinowej tej linii. W innych przypadkach wielkość partii powinna być ograniczona do 10 000.
- 2.1.3. W odniesieniu do partii obejmującej mniej niż 100 opakowań jednostkowych wynik badań nieniszczących w przypadku ich przeprowadzenia powinien wynosić 100 %.
- 2.1.4. Przed wykonaniem badań kontrolnych wymienionych w ppkt 2.2 i 2.3 należy dokonać losowego pobrania z partii towaru wystarczającej liczby opakowań jednostkowych, tak aby umożliwić przeprowadzenie kontroli wymagającej większej próbki.

W odniesieniu do drugiej kontroli niezbędna próbka powinna zostać losowo pobrana z pierwszej próbki i odpowiednio oznaczona.

Czynności związane z oznaczaniem próby powinny zostać zakończone przed rozpoczęciem czynności pomiarowych.

2.2. Kontrola minimalnej dopuszczalnej objętości zawartości opakowania jednostkowego

- 2.2.1. Minimalna dopuszczalna objętość zawartości jest obliczana poprzez odjęcie wartości dopuszczalnego ujemnego odchylenia nominalnej objętości danej zawartości od nominalnej objętości zawartości opakowania jednostkowego.
- 2.2.2. Pojedyncze jednostki opakowań danej partii produktu, których rzeczywista objętość zawartości jest mniejsza niż minimalna dopuszczalna objętość zawartości, są uważane za wadliwe.
- 2.2.3. W odniesieniu do kontroli przeprowadzanej poprzez pobranie próbek stosowany jest jeden z poniższych trybów pobierania próbek (pojedynczy lub podwójny), do wyboru przez każde Państwo Członkowskie.
- 2.2.3.1. *Pojedynczy tryb pobierania próbek*

Liczba kontrolowanych opakowań jednostkowych powinna być równa liczbie opakowań w danej próbce, wskazanej dla tego trybu kontroli:

- jeśli liczba wadliwych jednostek stwierdzonych w próbce jest mniejsza od lub równa kryterium dopuszczalności, dana partia opakowań jednostkowych jest uważana do celów kontroli za spełniającą wymogi,
- jeśli liczba wadliwych jednostek stwierdzonych w próbce jest równa lub większa niż kryterium odrzucenia, dana partia opakowań jest odrzucona.

2.2.3.1.1. Tryb badań nieniszczących

Ilość w partii	Ilość w próbce	Ilość jednostek wadliwych	
		Kryterium dopuszczalności	Kryterium odrzucenia
100 – 150	20	1	2
151 – 280	32	2	3
281 – 500	50	3	4
501 – 1 200	80	5	6
1 201 – 3 200	125	7	8
3 201 i więcej	200	10	11

2.2.3.1.2. Tryb badań niszczących

Ilość w partii	Ilość w próbce	Ilość jednostek wadliwych	
		Kryterium dopuszczalności	Kryterium odrzucenia
Każda ilość (≥ 100)	20	1	2

2.2.3.2. Podwójny tryb pobierania próbek

Pierwsza liczba kontrolowanych opakowań jednostkowych powinna być równa liczbie opakowań w pierwszej próbce, wskazanej dla tego trybu kontroli:

- jeśli liczba wadliwych jednostek stwierdzonych w pierwszej próbce jest mniejsza od lub równa pierwszemu kryterium dopuszczalności, dana partia opakowań jest uważana do celów kontroli za spełniającą wymogi,
- jeśli liczba wadliwych jednostek stwierdzonych w pierwszej próbce jest równa lub większa niż kryterium odrzucenia, dana partia opakowań jest odrzucona,
- jeśli liczba wadliwych jednostek stwierdzonych w pierwszej próbie kształtuje się w przedziale między pierwszym ilościowym kryterium dopuszczalności a pierwszym kryterium odrzucenia, dokonuje się sprawdzenia drugiej próby, obejmującej liczbę jednostek przewidzianą w planie dla danego trybu kontroli.

Liczby wadliwych jednostek stwierdzonych w pierwszej i drugiej próbce powinny zostać zsumowane:

- jeśli łączna liczba wadliwych jednostek jest mniejsza od lub równa drugiemu kryterium dopuszczalności, dana partia opakowań jest uważana do celów kontroli za spełniającą wymogi,
- jeśli łączna liczba wadliwych jednostek jest większa od lub równa drugiemu kryterium odrzucenia, dana partia opakowań jest odrzucona.

2.2.3.2.1. Tryb kontroli nieniszczących

Ilość w partii	Próbki			Ilość jednostek wadliwych	
	Kolejność	Ilość	Łączna liczba	Kryterium dopuszczalności	Kryterium odrzucenia
100 – 150	1-szy	13	13	0	2
	2-gi	13	26	1	2
151 – 280	1-szy	20	20	0	3
	2-gi	20	40	3	4
281 – 500	1-szy	32	32	1	4
	2-gi	32	64	4	5
501 – 1 200	1-szy	50	50	2	5
	2-gi	50	100	6	7
1 201 – 3 200	1-szy	80	80	3	7
	2-gi	80	160	8	9
3 201 i więcej	1-szy	125	125	5	9
	2-gi	125	250	12	13

2.2.3.2.2. Tryb badań niszczących

Ilość w partii	Próbki			Ilość jednostek wadliwych	
	Kolejność	Ilość	Łączna liczba	Kryterium dopuszczalności	Kryterium odrzucenia
Każda ilość (≥ 100)	1-szy	13	13	0	2
	2-gi	13	26	1	2

2.3. **Kontrola średniej rzeczywistej objętości zawartości opakowań jednostkowych składających się na daną partię towaru**

2.3.1. Dana partia opakowań jednostkowych jest uważana do celów takiej kontroli za spełniającą wymogi, jeżeli wartość średnia $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ rzeczywistej objętości zawartości x_i w ilości n opakowań jednostkowych w próbie jest większa od wielkości:

$$V_n - \frac{s}{\sqrt{n} \cdot t_{(1-\alpha)}}$$

Gdzie:

V_n = nominalna objętość zawartości danego opakowania jednostkowego,

s = szacowane standardowe odchylenie rzeczywistej objętości zawartości dla danej partii towaru,

n = liczba opakowań jednostkowych w danej próbie kontrolnej,

$t_{(1-\alpha)}$ = 0,995 współczynnik poziomu zaufania dyspersji pomiarów z $\delta = n - 1$ stopniem swobody.

2.3.2. Jeśli x_i stanowi zmierzoną wartość rzeczywistej objętości zawartości kolejnej pozycji i w próbie zawierającej n jednostek, to:

2.3.2.1 średnia wartość zmierzonych wartości dla próbki jest otrzymana w wyniku dokonania następującego obliczenia:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. oraz szacunkowa wartość odchylenia standardowego s według następującego obliczenia:

— suma kwadratów zmierzonych wartości: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

— kwadrat sumy zmierzonych wartości: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$ następnie $\left(\frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}\right)^2$

— suma skorygowana: $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \left(\frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}\right)^2$

— odchylenie szacunkowe $v = \frac{SC}{n - 1}$

Szacunkowa wartość odchylenia standardowego wynosi $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Kryteria dopuszczalności lub odrzucenie partii opakowań jednostkowych badanych podczas tej kontroli

Kryteria badań nieniszczących

Ilość w partii	Ilość w próbie	Kryteria	
		Dopuszczalności	Odrzucenia
≤ 500	30	$\bar{x} \geq V_n - 0,503 s$	$\bar{x} < V_n - 0,503 s$
>500	50	$\bar{x} \geq V_n - 0,379 s$	$\bar{x} < V_n - 0,379 s$

Kryteria badań niszczących

Ilość w partii	Ilość w próbie	Kryteria	
		Dopuszczalności	Odrzucenia
Każda ilość (≥ 100)	20	$\bar{x} \geq V_n - 0,640 s$	$\bar{x} < V_n - 0,640 s$

ZAŁĄCZNIK III

Płyny	Nominalna pojemność zawartości w litrach	
	I Ostatecznie dopuszczone	II (*) Tymczasowo dopuszczone
1. a) Wino ze świeżych winogron, moszcz winogronowy podczas fermentacji związany poprzez dodanie alkoholu (pozycja WTC nr ex 22.05 C) z wyjątkiem win wzmocnionych	0,10 — 0,25 — 0,35 0,375 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2 — 5	0,20 — 0,36 — 0,475 0,60 — 0,68 — 0,72 0,95 — 1,75 — 1,88
b) Pozostałe napoje fermentowane niemusujące, na przykład jabłecznik, moszcz gruszkowy i miód pitny (pozycja WTC nr 22.07 B II)	0,10 — 0,25 — 0,35 0,375 — 0,50 — 0,70 — 0,75 — 1 — 1,5 — 2 — 5	0,20 — 0,33 — 0,36 0,72
c) Wermut i inne wina aromatyczne ze świeżych winogron (pozycja WTC nr 22.06) wina wzmocnione (pozycja WTC nr 22.05 C)	0,10 — 0,375 — 0,50 0,75 — 1 — 1,5	0,20 — 0,35 — 0,36 0,68 — 0,70 — 0,72
2. a) Wina musujące (pozycja WTC nr 22.05 A + B)	0,10 — 0,125 — 0,20 0,375 — 0,75 — 1,5 3	0,57 — 0,77
b) Pozostałe fermentowane napoje musujące, na przykład jabłecznik, moszcz gruszkowy i miód pitny (pozycja WTC nr 22.07 B I)	0,10 — 0,125 — 0,20 0,375 — 0,75 — 1 1,5 — 3	0,57 — 0,77
3. Piwo ze słodu (pozycja WTC nr 22.03): — piwa kwasowe, gueuze	0,25 — 0,33 — 0,50 0,75 — 1 — 2 — 3 4 — 5 0,375	0,18 (tylko w puszkach) 0,20 — 0,30 — 0,35 (tylko w puszkach) 0,45 — 0,66 — 3,8
4. Alkohole wysokoprocentowe i inne napoje alkoholowe (pozycja WTC nr 22.09)	0,05 — 0,10 — 0,20 0,35 — 0,375 — 0,50 0,70 — 0,75 — 1 1,5 — 2 — 2,5 3	0,25 — 0,36 — 0,60 0,72
5. Alkohole wysokoprocentowe i inne napoje alkoholowe (pozycja WTC nr 22.10)	0,25 — 0,50 — 0,75 1 — 2 — 5	0,35 — 0,7 — 1,5 2,5
6. Oleje jadalne (pozycja WTC nr 15.07 A I) (pozycja WTC nr 15.07 D II)	0,10 — 0,25 — 0,50 1 — 2 — 3 — 5	0,375 — 0,625 — 0,75 1,5 — 2,5

Płyny	Nominalna pojemność zawartości w litrach	
	I Ostatecznie dopuszczone	II (*) Tymczasowo dopuszczone
7. Mleko i napoje mleczne sprzedawane według objętości (pozycja WTC nr 04.01) (z wyłączeniem jogurtu i kefiru, pozycja WTC nr 22.02 B)	0,10 — 0,2 — 0,25 0,50 — 0,75 — 1 2 — 3 — 4	0,22 — 0,33 — 0,6
8. a) Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami nasyconymi (pozycja WTC nr 22.01)	wszystkie poniższe pojemności 0,20 — 0,20 — 0,25 0,33 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2	0,35 — 0,45 — 0,47 0,90 — 0,94
b) Lemoniada, wody mineralne aromatyzowane i aromatyzowane wody nasycone i inne napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych (pozycja WTC nr 22.02 A)	wszystkie poniższe pojemności 0,20 — 0,20 — 0,25 0,33 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2 — 3 — 4 5	0,35 — 0,45 — 0,47 0,60 — 0,90 — 0,94
9. Soki owocowe i soki warzywne, nawet z dodatkiem cukru, ale niezawierające alkoholu, nieskoncentrowane soki owocowe (pozycja WTC nr 20.07)	wszystkie poniższe pojemności 0,125 — 0,125 — 0,20 0,25 — 0,33 — 0,50 0,70 — 0,75 — 1 1,5 — 2 — 3 4 — 5	0,18 — 0,35 (tylko w puszkach)

(*) W przypadku opakowań jednostkowych, których nominalne pojemności znajdują się poza kolumną II, art. 5, w odniesieniu do krajów dopuszczających swobodny obrót tymi opakowaniami w dniu 31 grudnia 1971 r., stosuje się tylko do dnia 31 grudnia 1980 r., z wyjątkiem opakowań jednostkowych wyszczególnionych w pozycji 8 lit. a), którą stosuje się do dnia 31 grudnia 1988 r.

Uwaga: Płyny wymienione w pkt 1 lit a) i b), pkt 4, pkt 8 lit. a) i b) i pkt 9 mogą zostać dopuszczone do sprzedaży we Wspólnocie tylko w opakowaniach jednostkowych posiadających nominalną objętość zawartości podaną w powyższej tabeli oraz zgodną z odnośnymi przepisami lub normalną praktyką handlową w Państwach Członkowskich, z których płyn pochodzi, niezależnie od tego, czy pakowanie odbywa się w Państwie Członkowskim pochodzenia, czy innym państwie.